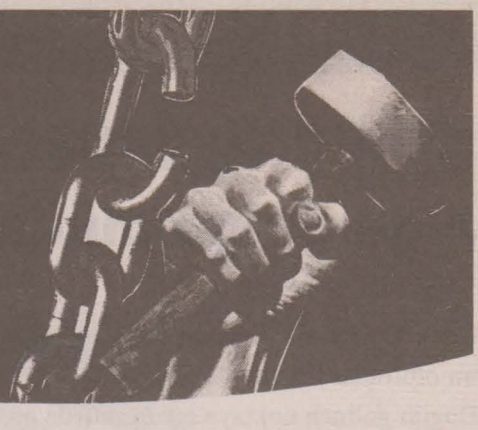
İşçi Bülteni Özel Sayı 447 - Mayıs 2009

Topkapı İşçi Bülteni

Krizin faturası patronlara!

Kriz kimin krizi? Piyasaları biz mi belirliyoruz? Ülkeyi biz mi yönetiyoruz? Üretimi biz mi planlıyoruz? Kârlar bizim cebimize mi giriyor? Öyleyse neden faturalar bize kesiliyor?

Düzenin krizi daha fazla kâr elde etmek uğruna yapılan rekabetin sonucu. Patronların sorunu kâr elde edememek değil, daha fazla kâr edememek. Bunun için işten atmalar hız kesmeden devam ediyor. Örneğin bu ay 250-300 bin kişi işten atıldı! Çalışma saatleri uzadıkça uzuyor! Fazla mesailere ait ücretleri ödenmiyor. Esnek çalışma adı altında yarım maaşla çalışmaya zorlanıyoruz! Biz sesimizi çıkarmadıkça dört bir koldan sırtımıza biniyorlar.

İki aydır Kurtiş Matbaası işçileri işyerinde direniyor. Bu direnişin kazanımı ve desteği hiç yeterli değil. DESA, Entes Elektronik işçisi Gülistan Kobatan, Sinter Metal, ATV-Sabah işçileri de eylemde. Bu eylemlerin de kazanımları ve desteği yeterli değil. Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için öncelikle direnen arkadaşları desteklemeli, onların moral ve motivasyonlarını yükseltmeli, ama daha önemlisi direniş ve eylemleri daha fazla yaygınlaştırmalıyız. Öyle işten çıkıp kuzu kuzu evimize gitmenin zamanı geçti. Şimdi eylem zamanı!

Krizin faturasını ödemesi gerekenler üretim ve pazar tercihlerini yapanlar, pazardan elde edilen kârları katlayıp cebine indiren ve bizlerin emeğinin ürünleri ile sefahat sürenlerdir.

Krizin faturası patronlara!

Krizin dalgalarına karşı dalga dalga mücadele!

Önce "kriz bizi etkilemez, inşallah teğet geçer" dendi. Sonra oturdular krizin faturasını bize ödetmeye başladılar.

Bugün gelinen noktaya baktığımızda en büyük patronlar bile işçi çıkartıyor. Yatırım yapmıyor, işsizliği arttırıyor, kendilerine göre çözümler üretip faturayı yine bizlere kesiyorlar. Bu durumdan böyle kurtulmaya çalışıyorlar. Bizim payımıza işsizlik düşüyor. Açlığa ve sefalete sürükleniyoruz.

Bunun yanında hak gaspları yapıyorlar. Ücretleri düşürmeye çalışıyorlar. Kazanılmış haklarımızı elimizden almak istiyorlar.

Sermaye sınıfının karşısında işçi sınıfının olduğunu, insanlığın kapitalizme mahkum olmadığını bilmemiz gerekir. İşçi sınıfı ne kendisini sömürmekte olan kapitalizmin yarattığı acıları çekmek zorundadır. Ne de kapitalizmi düştüğü bu bataktan kurtarmak için fedakarlık yapmak durumundadır.

Çare, dalga dalga yayılan kriz karşısında sınıf mücadelesini dalga dalga yaymaktır.

Bir matbaa işçisi

"Sözüm bey gibi yaşayıp halkı hiçe sayanlara!"

Sözümüz size değil. Size emir verip bize korku salan sizlere, beyler gibi hareket eden bereketsizlere.

"Bu sözün özü nedir mi" dersiniz sakın orayı düşünmeyin. Taşeron işçi de olsa güzeldir. Eee gel bakalım işin özüne demiştik. Sözüm burada başlıyor sayın devlet ve kuruluşları sayın belediyeler ve kuruluşları her tarafı taşeron yaptınız. Bugün hastane, postane, belediye ve adını sayamadığım kuruluşlar. Buralarda çalışanlar asgari ücretle çalışıyorlar, kör mü oldunuz. Görmüyor musunuz, yemek-yol-asgari geçim hepsi içinde 623 TL alıyoruz. 400 kira, 75 yol, 75 yemek, haftada 40 pazar parası, 25 su, 25 elektrik, 20 telefon. Gelin siz geçinin.

Eeee bey gibi yaşayıp halkı hiçe sayıp oy peşinde koşanlar, siz kime neye hizmet ediyorsunuz. Biriniz sordunuz mu topraklardan çıkan petroller, madenler ve adını sayamadığım birçok değerli maddelerden kimler yararlanıyor. Yerden çıkan bütün maddelerden halka pay vereceksiniz. Neden mi? Çünkü o topraklar dedelerimizin kanıyla alındı.

Gökten yağmur yağar, İSKİ kazanır. Sular olur elektrik, elektrik idaresi kazanır. Artık yeter, biriniz de halk için çalışın. Devlet memuruna 1600 lira, aynı işi yapan taşerona da 450 verip dalkavukluk yapmayın.

Bir PTT işçisi

Kurtiş Matbaası direnişi 50. günü aştı!

Direnen Kurtiş işçisiyle dayanışmayı yükseltelim!

Kurtiş Matbaası patronu Nurettin Hacı Kurtiş'in ücretlerini ve diğer haklarını gaspetme girişimine karşı direnişe geçen işçiler 50. günü geride bıraktılar. Direniş başladığında işçiler de direnişin bu kadar uzun sürebileceği düşüncesi yoktu. Daha önce olduğu gibi kısa sürede haklarını alacaklarını düşünüyorlardı. Ya da birkaç hafta işyerinin önünde bekledikten sonra her şeyi mahkemeye bırakmayı düşünüyorlardı. Fakat direniş başladıktan sonra patronla karşı karşıya gelindi ve süreç bir yerden sonra bir onur mücadelesine dönüştü. Bunun için tüm zorluklara karşın işçiler bayrağı yere düşürmediler.

Direnişe başladıklarında hiçbir işçi eyleme katılmamış, slogan atmamış, basın açıklamasında bulunmamış ve işçi derneğine uğramamıştı. Çoğu bu gibi şeylere soğuk bakıyor ve hatta doğru bulmuyordu. Fakat direnişe başladıktan sonra adım adım yürüdüler ve her adım atışlarında yeni şeyler öğrendiler.

Kurtiş işçileri direnişe başladıktan sonra, patron Nurettin Kurtiş tarafından yönlendirilen polisle karşı karşıya geldiler. Polis pankartlarını indirmek istedi, boyun eğmediler. Böylelikle direniş mevzilerini korudular. Sonra *Cumhuriyet* gazetesinin önünde eylem yaparak taleplerini sokağa taşıdılar. Burada da durmayıp Taksim'e yürüdüler. Kurtiş işçisi Taksim'de kendileri gibi direnişte olan diğer sınıf kardeşleriyle tanıştılar. Aynı sorunları yaşayan aynı talepleri olan tek bir sınıfın parçası olduklarını öğrendiler. Kurtiş işçileri daha sonra her hafta Taksim'e çıkmaya devam ettiler. Burada da kalmadılar. Diğer direnişçi işçilerle güçlerini birleştirmek üzere adım attılar.

Kurtiş işçileri direnişlerini sürdürüyorlar. "Ücretlerimiz ve haklarımız için direniyoruz!" yazılı pankartlarını her gün işyerinin önüne asarak direniş mesaisine başlıyorlar. Yoklukla, parasızlıkla, kapılarına dayanan alacaklılarla boğuşa boğuşa devam ediyorlar.

Kurtiş işçilerine destek, bütün işçilerin boynunun borcudur. Çünkü Kurtiş işçisinin direnişi sayesindedir ki, şu an birçok işyerinde patronlar işçilerine karşı daha temkinli hareket ediyor, hak gasplarına kalkışmadan daha çok düşünüyor, daha önce adam yerine koymadığı işçilerinden korkuyorlar.

Bunun için Kurtiş işçileri sadece kendisi için değil aynı zamanda sınıfı için direniyor. Bu nedenle Topkapı'daki işçiler eğer kendileri için bir şeyler yapmak istiyorlarsa, ilk yapacakları iş Kurtiş direnişiyle dayanışmayı yükseltmek olmalıdır. Dayanışmayı yükseltmek demek, günü gelir Kurtiş işçisinin eylemine katılmaktır, günü gelir ekmeğini paylaşmaktır, günü gelir haksızlıklara karşı Kurtiş işçisi gibi direnmektir.

1 Mayıs 2009; Yasaklar Çiğnendi, Barikatlar Aşıldı, Taksim Kazanıldı!

Aynı kararlılıkla krizin faturasını yırtalım!

2009 1 Mayıs'ı işçi sınıfının gücüne tanıklık etti. Baskılara, engellemelere, yalana ve dolana rağmen düzenin engellerini yıkarak Taksim'e çıkıldı. Patron uşaklarının "makul" dayatması ve sokak başlarına kurulan barikatları aşıldı. Taksim Meydanı'na ulaşan binlerce işçi ve emekçinin dışında on binlercesi de saatlerce direndi. Gaza. bombaya, panzere karşı sokak sokak çatıştı. Sabahın erken saatlerinden başlayarak Şişli'den Taksime kadar bütün sokaklar fiili-meşrt mücadele ile zorlanarak her yer 1 Mayıs alanına çevrildi. Taksim yasağının kilidini açan da işte bu iradeydi.

Bu mücadele, büyük bir saldırı dalgası ile yüzyüze olduğumuz bugünkü süreçte bize saldırılar karşısında tutulması gereken yolu gösteriyor. Bu yol, birleşik-kitlesel-militan mücadele yoludur. Bu fiili-meşru mücadele yoludur. Bu "hak verilmez alınır" bilinciyle kendi talepleri uğruna mücadeleyi yükseltmek demektir. Böyle bir mücadele kölelik zincirlerini parçalayacaktır. Böylesi bir irade krizin bize ödetilmek istenen faturasını yırtıp atacaktır. İşten atılmalar, ücretsiz izinler, düşük ücretler, ağır çalışma koşulları, sosyal hakların gaspı gibi birçok saldırıya dur denebilecektir.

Saldırılara karşı durmak istiyorsak, insanca çalışmak ve yaşamak istiyorsak, krizin faturasını patronlara ödetmek istiyorsak Taksim'i ve 1 Mayıs'ı kazandıran o iradeyi kuşanmalıyız.

Gün fabrikalarımızda mücadeleyi büyütme, 1 Mayıs'ın mücadele ruhunu fabrikalarımıza taşıyıp, zincirleri kırma günüdür.

Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın Taksim direnişimiz!

İşçiler 1 Mayıs'ı anlatıyor!

- İşçi emeklisiyim. 1975-1976-1977 ve 1978 1 Mayıslar'ına Taksim meydanında katıldım. 1977'de 36 emekçinin öldüğü saldırıları çıplak gözle izledim. Katliamı tüm vahşeti ile yaşadım.

1978'den sonra Taksim'de 1 Mayıs'a yasak konuldu. 1979 ve 1980'de başka illerde yapıldı. 12 Eylül 1980'de faşist askeri cunta 1 Mayıs dahil tüm gösterileri ile tüm eylem ve mitingleri yasakladı. Biz gene bir biçimde 1 Mayıs anmaları yaptık. 1988 ve 1989 yıllarında gene Taksim'i zorlayan eylemler yaptık. 1989'da da ciddi bir polis saldırısı yaşadık. 1 ölü (M. Akif Dalcı) ve birçok yaralı verdik. 1990'dan sonra çeşitli gösterilere ve 1 Mayıslar'a izin verilmeye başlandı. Ama çok ciddi bir baskı uygulanarak yapıldı bu. 1 Mayıs mitinglerine tüm tarihlerde katıldım. Bu 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkma heyecanı yaşayacağımı çok hayal ettim. Bu kez de valinin "makul sayı"sına takıldım. Topkapı İşçi Derneği ile katıldığım 1 Mayıs'ta, her denememizde ciddi bir polis saldırısı ile karşılaştık. Bol miktarda biber gazı ve tazyikli su ile bizi dağıtmayı zorladılar. Bizim alana çıkma ısrarımız hep saldırı ile karşılandı ve saat 14.00'e kadar Taksim'e yakın yerlerde aynı saldırılar tekrarlandı. Valinin "marjinal grup" veya "terörist gruplar" ifadelerine söylenecek sözü söylemeye terbiyem elvermiyor.

- Matbaa ustabaşısıyım. Tekil olarak Taksim'e çıktım. Çok heyecan duydum. Oradaki kalabalıkla birleşince çok duygulandım. Müthiş heyecan duydum. 31 yıl sonra 1 Mayıs'ta Taksim'de olmak çok güzeldi. Gerçi tek olmama rağmen çok gaz saldırısı ve polis barikatı ile karşılaştım. DİSK Başkanı'nın "polis barikatlarını aşarak alana girmeyi başaran arkadaşlar, hoş geldiniz" sözü beni çok etkiledi.

- Matbaa ustasıyım. Çok zorda olsa Taksim'e çıktım. Çok heyecanlandım, çok duygulandım. Otelde bir pankart gördüm. Üzerinde "1 Mayıs '77'de burada ateş edeler bulunsun, yargılansın" yazıyordu. Çok ilgimi çekti.

1 Mayıs'ın birlik-mücadele ve dayanışma günü olarak yasallaşması ve yasal tatil olması iyiydi. Ama işçi arkadaşlarımızın bugünü "yatma günü" olarak kullanmalarına çok bozuluyorum. Bazen "keşke tatil olmasaydı" diye düşünüyorum. Bundan sonra nasıl olursa olsun her 1 Mayıs'ta alana çıkacağım. Ama iş arkadaşlarımın evde, kahvehanede zaman öldürmelerine karşı amansız bir mücadele yürüteceğim.

Topkapı İşçi Derneği Genel Üye Toplantısı...

Yeni bir çalışma programıyla yola devam!

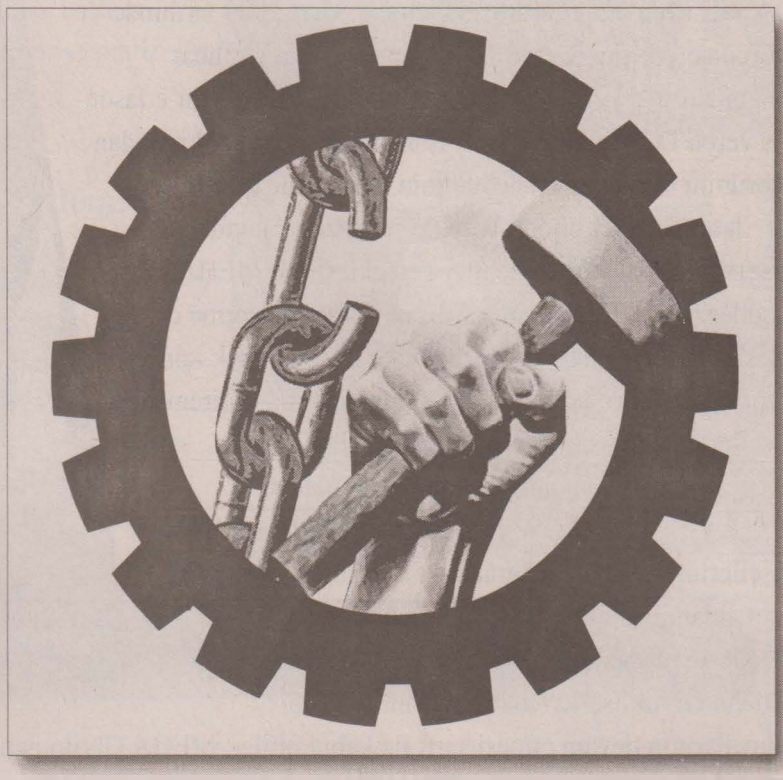
Topkapı İşçi Derneği 15 Mayıs günü Genel Üye Toplantısı'nı yaptı. Yönetim Kurulu'nun çalışmalarıyla ilgili bilgi verdiği, dernek çalışmalarının değerlendirilip yeni döneme ilişkin bir çalışma programı oluşturulduğu toplantı her ay düzenli olarak yapılacak.

Toplantı Dernek Başkanı'nın yaptığı konuşmayla açıldı. Başkan ilk önce toplantı amacı hakkında bilgi verdi. Ardından derneğin çalışmaları hakkında bilgi verdi. Ana başlıklar halinde genel kurul sonrasında yapılanları özetledi. Buna göre:

Düzenli olarak afiş, bildiri ve bülten çıkarılıp yaygınca kullanıldı. Başta Kurtiş ve İska Kablo Fabrikası'nda çalışan işçiler olmak üzere krizin faturasının ödetilmeye çalışıldığı işçilere mücadelelerine destek olundu. Ayrıca derneğe başvuran çok sayıda işçi arkadaşımıza hukuki ve fiili yardımda bulunuldu. Krizin faturasını ödememek için bir imza kampanyası yürütüldü. İsrail'in Filistin katliamına ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. Davutpaşa katliamının yıldönümünde bir anma etkinliği düzenlendi. Piknik ve deniz kampı gibi sosyal etkinlikler düzenlendi. Müzik, tiyatro ve hukuk komisyonları kuruldu ve çalışmalar yürütüldü. Derneğin mali ihtiyaçlarının üstesinden zorlanılarak da olsa gelindi.

Konuşma şöyle sonlandırıldı:

Bizler daha başarılı bir dernek istiyoruz. Bunun için üyelerimizin görüşlerine ihtiyacımız var. Yeni kollar üretmeli, halen aktif olan kolları güçlendirmeli, bu kollara katılmalıyız. Bunun için önerilerinize ihtiyacımız var. Yönetime ilişkin eleştirilerinize ihtiyacımız var. Bu dernek böyle güçlenir. Şimdiden katkılarınızdan dolayı teşekkür ederiz.

Açılış konuşmasının ardından genel görüşme kısmına geçildi. Bu kısımda dernek yöneticileri kendi çalışma dallarına ilişkin ayrıntılı bilgiler verirken yeni döneme ilişkin çalışma programı da şekillenmiş oldu. Üyelerin yaptığı öneriler ışığında oluşan çalışma programı ana başlıklar halinde şöyle:

1. Düzenli olarak film gösterimleri yapılacak.

2. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıl dönümü ile ilgili bir etkinlik yapılacak.

3. Derneğin maddi sorunlarına çözüm bulmak için sonbaharda düzenlenmek üzere bir dayanışma gecesi gerçekleştirilecek.

4. Yaz döneminde işçilerin tatil ihtiyacını karşılamak ve sosyal dayanışmalarını sağlamak için bir deniz kampı düzenlenecek.

5. Hukuk, tiyatro ve müzik komisyon çalışmaları yeni hedeflerle devam ettirilecek.

...Haberler...Haberler...Haberler...Haberler...Haberler...Haberler...Haberler...

MEHA direne direne kazandı!

Kölece çalışma koşullarını kabul etmeyen MEHA Giyim işçileri işten atma saldırısına karşı 4 Mart 2009 tarihinde direnişe geçtiler. Ücret, fazla mesai, kıdem ve ihbar tazminatı hakları için direnen işçiler MEHA Giyim'e fason iş veren LC Waikiki'yi de yaşanan hak gaspı saldırısından sorumlu tutarak mücadelelerinin merkezine oturttular.

İstanbul'daki birçok Waikiki mağazası önünde ve merkezi noktalarda eylemler gerçekleştiren MEHA işçileri çevre fabrikalarda çalışan işçi kardeşlerine de seslerini duyurmak ve mücadele çağrısı yapmak için binlerce bildiri dağıttılar. Aynı zamanda diğer direnişçi işçilerle dayanışma içerisine girerek direnişlerin birleştirilmesi için anlamlı adımlar attılar.

Tekstil tekeli LCW'yi hedef alan eylemler MEHA işçilerinin mücadele kararlılığı sayesinde kazanımla sonuçlandı. LCW, direnişin 75 gününde direnişçi işçilerin alacaklarının %65'ini vermeyi kabul etti. Meha Giyim işçileri alacaklarının %65'ini davalarının devam etmesi şartı ile kabul ettiler. MEHA Giyim patronuna açılan hak davası sonuçlandığında ise işçiler, LCW'nin yaptığı ödeme düşülmeden alacaklarının tamamını alacak.

mücadele yürüten emekçiler Sabah-ATV grevcilerini yürüyüşte yalnız bırakmıyorlar. Her Cumartesi günü yapılan eylemde saat 19.00'da Taksim Tramvay durağında buluşulup Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüyüş gerçekleştiriliyor.

Mersin Limanı'nda direniş kazandı!

Patronların sendikasızlaştırma saldırılarına karşı çeşitli illerde başlattığı direnişleri sürdüren Türk-İş'e bağlı Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) Uluslararası Mersin Limanı'nda yeni bir kazanıma imza attı. İşçiler sendikalı olarak işbaşı yapacaklar. Mersin Limanı'nın ana işleticisi konumunda olan MIP ve sendikal örgütlülüğü kırma amacıyla devreye sokulan MPO isimli firma yetkilileriyle yapılan görüşmelerde TÜMTİS üyelerinin sendikalı olarak işe geri dönme talebi kabul edildi.

Entes Elektronik'te direniş var!

Krizin faturasının işçilere kesildiği işyerlerinden biri de Dudullu OSB'de kurulu bulunan Entes Elektronik oldu. 13 Mayıs günü kriz bahanesi ile işten atılan OSİM-DER yönetim kurulu üyesi Gülistan Kobatan 14 Mayıs günü saat 17:30'da fabrika kapısında gerçekleştirilen basın açıklaması ile direnişe başladı. Kobatan ve OSİM-DER tüm duyarlı kamuoyunu direnişe omuz vermeye, mücadeleyi büyütmeye çağırıyor.

Sabah – ATV grevcilerinin Cumartesi eylemleri sürüyor

Grevin başlamasının hemen ardından hayata geçirilen Cumartesi yürüyüşleri farklı sanayi havzalarında süren grev ve direnişlerin buluştuğu ve aralarındaki dayanışmayı geliştirdiği bir platform işlevini görüyor. Kurtiş Matbaacılık işçileri, Sinter Metal işçileri, DESA direnişçisi Emine Arslan, MEHA işçileri, IBM'de sendikal

Hukuk Köşesi...

Konumuz işe iade

İşe iade belki de iş kanununun en önemli maddesi. Çünkü ilk olarak, işverene yazılı bildirim zorunluluğu getiriyor. İşveren işçiye hangi nedenle çıkardığını belirten bir yazı vermek zorunda. İkincisi, seri yargılama zorunluluğu getiriyor. Mahkeme hızlı bir biçimde işleyecek, işçiyi işine iade edecek. Bu süre en çok iki ayda tamamlanacak. Devamındaki süreler ise, temyiz 30 gün, işbaşı başvurusu 10 gün, iş verme zorunluluğu ise gene 30 gündür. Böylece bir işçinin işten atılması ile işe iadesi arasındaki süre toplamı 4,5 ay gibi bir zamandır. Ne kadar güzel değil mi? Üstelik iadesi kesinleşen işçi boş geçen zamanlara ait ücret alacaklarını da alır.

Böyle bakılınca 4857 sayılı yasanın 20 ve 21. maddeleri işçiler gayet güzel görünüyor. Ama pratik süreçlerimiz prosedürün böyle işlemediğini gösteriyor. Çünkü açtığımız davaların ilk duruşma tarihi üç-üçbuçuk ay sonrasına veriliyor ve gene duruşma periyodları üç aydan az değil. Böyle olunca da bir davanın sonucunun üç-dört duruşmada karara bağlanacağını varsayarsak bir iade devasının mahkemedeki süresi bir yıldan az görünmüyor. Temyiz süreci ise altı ayı buluyor. Yeni kanunu okurken nasıl uygulandığını da göz önünde tutmak gerekir.

Ayrıca hem işçi lehine yasaların çıkarılması ve hem de bu yasaların uygulanması ancak mücadele sayesinde olur. Bu kavga verilmeden hak kazanmak mümkün değil.

15 - 16 Haziran Direnişi Yol Gösteriyor!

15-16 Haziran 1970'de şanlı bir direnişin tarihi yazıldı bu topraklarda. Egemenlerin "ayaktakımı" olarak küçümsediği Türkiye işçi sınıfının destansı direnişine tanıklık etti tarih. Evet, bundan tam 39 yıl önce işçi sınıfı birlikte hareket ettiğinde, kararlı militan bir mücadele verdiğinde neleri başarabileceğini tüm açıklığıyla ortaya koydu.

150 bin işçinin iki gün boyunca İstanbul'u zapt ettiği bu militan eylemlilik sonucunda sermayedarlar korkuyla kenti terk ederken hükümet de sendikaları etkisizleştirmek için aldığı aldığı kararlardan çark etmek zorunda kaldı. Zira ne alınan sıkıyönetim kararları, ne asker, polis müdahalesi ne de sendikal bürokrasi işçilerin bu eylemliliğinin önüne geçebilmişti.

Unutmayalım ki işçi sınıfı örgütlüyse her şeydir, ama örgütsüzse hiçbir şeydir. 15-16 Haziran direnişi bunu bir kez daha kanıtlamıştır.

"Selam, yaratana selam, ...
Selam Türkiye işçi sınıfına bin selam"!

15-16 Haziran Etkinliği

Tarih: 13 Haziran Cumartesi
Saat: 14.30
Yer: Dernek binası

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi, Kat: 3, No: 230
Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 447 * Fiyatı: 25 Kr * Mayıs 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92